

สารบัญ

เรื่อง หน้า

เล่ม ๑

๑) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกรมศุลกากร.....๑
 แนวข้อสอบ.....๒๓

๒) พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐.....๒๗
 แนวข้อสอบ.....๘๐

๓) พระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ภาค ๑ และภาค ๔).....๑๑๙
 แนวข้อสอบ.....๑๓๗

๔) กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับงานศุลกากร.....๑๕๐
 แนวข้อสอบ.....๑๙๙

๕) กฎหมายปกครอง
 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ .....๒๑๒
 แนวข้อสอบ.....๒๓๘

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙.....๒๖๐
 แนวข้อสอบ.....๒๖๘

๖) กฎหมายล้มละลาย การพิทักษ์ทรัพย์ และการฟื้นฟูกิจการ.....๒๗๕
 แนวข้อสอบ.....๓๕๔

๗) จรรยาบรรณ จรรยาของข้าราชการกรมศุลกากร
 ข้อบังคับ ก.พ. ว่าด้วยจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๗ .....๓๘๐
 แนวข้อสอบ.....๓๘๒

ข้อบังคับกรมศุลกากรว่าด้วยจรรยาข้าราชการกรมศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๓.....๓๘๕
 แนวข้อสอบ.....๓๘๙

๘) ความรู้ด้านภาษาอังกฤษ
 คำศัพท์ภาษาอังกฤษ.....๓๙๔

เล่ม ๒

๙) แนวข้อสอบประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.....๔๐๓

๑๐) แนวข้อสอบประมวลกฎหมายอาญา.....๕๓๐

๑๑) แนวข้อสอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง.....๖๒๖

๑๒) แนวข้อสอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา.....๖๙๙

มาตรา ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ “ราคาศุลกากร” หมายถึงราคาดังต่อไปนี้

(๑) **กรณีนำเข้าของเข้า** หมายถึงราคาแห่งของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

(๒) **กรณีส่งของออก** หมายถึงราคาขายส่งเงินสด ซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด

(๓) กรณีนำเข้าของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักร ให้ใช้ราคาศุลกากรตาม (๑) โดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากรตาม (๑) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของ ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังด่านศุลกากร

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัยหรือค่าขนส่งของ หรือไม่มีค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น หรือค่าจัดการต่าง ๆ ตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าวให้ เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะขอทราบราคาศุลกากร ถิ่นกำเนิดแห่งของ หรือพิกัดอัตราศุลกากร ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อให้พิจารณาเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาศุลกากรแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดแห่งของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ตีความพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทแห่งของในพิกัดอัตราศุลกากร

การยื่น การพิจารณา และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผลการพิจารณาคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ผู้กักตุนเฉพาะกรรมศุลกากรและผู้ร้องขอตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

กฎกระทรวง

กำหนดเวลาทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือกระทำการที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับ

พ.ศ. ๒๕๖๐^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๖) และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เวลาทำการ ณ ศุลกสถาน ในวันราชการตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ข้อ ๒ เวลาทำการตรวจปล่อย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน โรงพักสินค้า และท่าเรือรับอนุญาต ในวันราชการตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ข้อ ๓ เวลาทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือกระทำการเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่จะส่งออกในยานพาหนะที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับ ในวันราชการตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

ข้อ ๔ เวลาทำการ ณ สถานที่อื่นนอกจากสถานที่ตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ในวันราชการ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา

ข้อ ๕ ในกรณีที่บรรทุกหรือขนถ่ายของหรือกระทำการเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่จะส่งออกนอกเวลาราชการ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานศุลกากรก่อนสิ้นสุดเวลาทำการในวันราชการนั้น

สำหรับการยื่นคำขอให้ทำการในวันหยุดราชการ ให้ยื่นคำขอในเวลาทำการในวันก่อนวันที่พนักงานศุลกากรต้องดำเนินการอย่างน้อยหนึ่งวัน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้ผู้ควบคุมยานพาหนะทำการบรรทุกหรือขนถ่ายของหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับของที่นำเข้าหรือของที่จะส่งออกที่ต้องมีพนักงานศุลกากรกำกับในเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่๑๑๘ ก/หน้า ๘๖/๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๒๖. คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยใคร
- ก. คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท
  - ข. เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น
  - ค. คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
  - ง. ข้าราชการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น
- ตอบ ข. เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น (มาตรา ๑๒)

๒๗. เจ้าหน้าที่ตามข้อใดจะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้
- ก. เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของคู่กรณี
  - ข. เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
  - ค. เป็นญาติของคู่กรณี
  - ง. ถูกทุกข้อ
- ★★ตอบ ง. ถูกทุกข้อ(มาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒๘. เจ้าหน้าที่ตามข้อใดทำการพิจารณาทางปกครองได้
- ก. เป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณี
  - ข. เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี
  - ค. เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี
  - ง. ไม่มีข้อถูก
- ตอบ ง. ไม่มีข้อถูก (มาตรา ๑๓(๖) และกฎกระทรวง)

ไม่มีข้อถูกเพราะทุกคนทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ (ตามกฎกระทรวง)

- (๑) เคยเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี
- (๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกับคู่กรณีที่เป็นบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกันกับชายหญิงที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา
- (๔) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานในความเป็นจริงไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องในความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้นของคู่กรณี
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณีเป็นบุตรบุญธรรม
- (๖) เป็นลุง ป้า น้า อา ของคู่กรณี
- (๗) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณีในสถานที่เดียวกันในลักษณะครัวเรือนเดียวกัน
- (๘) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี

๒๙๕. ข้อใดไม่ใช่สินส่วนตัว

- ก. สินส่วนตัวที่ได้แลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินอื่นในระหว่างสมรส
- ข. สินส่วนตัวที่ขายได้เป็นเงินมาในระหว่างสมรส
- ค. สินส่วนตัวที่ถูกทำลายไปทั้งหมดแต่ได้เงินมาทดแทนในระหว่างสมรส
- ง. ไม่มีข้อถูก

ตอบ ง. ไม่มีข้อถูก (มาตรา ๑๔๗๒)

สินส่วนตัวนั้น ถ้าได้แลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินอื่นก็ดี ซื้อทรัพย์สินอื่นมาก็ดี หรือขายได้เป็นเงินมาก็ดี ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นเป็นสินส่วนตัว

สินส่วนตัวที่ถูกทำลายไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วน แต่ได้ทรัพย์สินอื่นหรือเงินมาทดแทน ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นเป็นสินส่วนตัว

๒๙๖. สินสมรสได้แก่ทรัพย์สินตามข้อใด

- ก. ทรัพย์สินที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยการรับมรดก
- ข. ทรัพย์สินที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของสามีหรือภริยา
- ค. ทรัพย์สินที่เป็นดอกผลของสินส่วนตัว
- ง. ทรัพย์สินที่สามีหรือภริยาได้มาก่อนสมรส

☆☆ **ตอบ ค.** ทรัพย์สินที่เป็นดอกผลของสินส่วนตัว (มาตรา ๑๔๗๔)

สินสมรส ได้แก่ทรัพย์สิน

(๑) ที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรส

(๒) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือเมื่อพินัยกรรมหรือหนังสือยกให้ระบุว่าเป็นสินสมรส

(๓) ที่เป็นดอกผลของสินส่วนตัว

๒๙๗. การจัดการสินสมรสข้อใด ที่สามีหรือภริยาจัดการได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง

- ก. จำนองอสังหาริมทรัพย์
- ข. นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อศาล
- ค. ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกิน ๓ ปี
- ง. กู้ยืมเงิน

ตอบ ง. กู้ยืมเงิน (มาตรา ๑๔๗๖)

การจัดการสินสมรส

สามีและภริยาต้องจัดการร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง

(๑) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลอดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนองซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(๒) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(๓) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกิน ๓ ปี

(๔) ให้กู้ยืมเงิน

(๕) ให้โดยเสนาห์ เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(๖) ประนีประนอมยอมความ

๕๑. การรอกการกำหนดโทษหรือการรอกการลงโทษ ไม่ว่าจะเป็โทษจำคุกหรือปรับอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่าง ศาลจะกำหนดระยะเวลาไว้ไม่เกินกี่ปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา เพื่อให้โอกาสกลับตัว

ก. ๒ ปี

ข. ๓ ปี

ค. ๔ ปี

ง. ๕ ปี

☆☆ **ตอบ ง. ๕ ปี (มาตรา ๕๖)**

รอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษ

๑. ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกหรือปรับ และ

๒. ในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ไม่ว่าจะลงโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตามหรือลงโทษปรับ

๓. ถ้าปรากฏว่าผู้นั้น

(๑) ไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน หรือ

(๒) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือเป็นโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ

(๓) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วเกินกว่า ๕ ปี แล้วมากระทำความผิดอีก โดยความผิดในครั้งหลังเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๔. และเมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือการรู้สึกความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว

๔.๑ ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่รอกการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอกการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะเป็โทษจำคุกหรือปรับอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่าง

๔.๒ เพื่อให้โอกาสกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะได้กำหนดแต่ต้องไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

๕๒. ศาลในคดีเดิมลงโทษจำคุกจำเลย ๑ ปี โดยรอกการลงโทษจำเลยไว้ ๓ ปี ศาลที่พิพากษาคดีหลังจะสามารถบวกโทษที่รอกการลงโทษไว้ในคดีก่อนเข้ากับโทษในคดีหลังได้ตามข้อใด

ก. ได้กระทำความผิดอันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข. จำเลยกระทำความผิดอีกภายในเวลา ๓ ปี

ค. ศาลในคดีหลังพิพากษาให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดในคดีหลัง

ง. ถูกทุกข้อ

☆☆ **ตอบ ง. ถูกทุกข้อ (มาตรา ๕๘)**

การนำโทษที่รอกการลงโทษบวกเข้ากับโทษในคดีหลัง

๑. จำเลยกระทำความผิดภายในเวลาที่ศาลรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษไว้

๒. ความผิดที่กระทำนั้นมีใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๓. ศาลพิพากษาคดีหลังให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดนั้น

